

(๒๓)

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๙/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๖๔

วันที่ ๓ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { ศาลอุทธรณ์ ผู้ร้อง^๑
-
- ผู้ถูกร้อง^๒

เรื่อง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๗๙ มาตรา ๙
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ หรือไม่

ศาลอุทธรณ์ส่งคำตัดสินของจำเลย (นายณัทเทพ หรือแซมป์ รัศมีดวงแข) ในคดีอาญาหมายเลขคดีที่ ๙/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ ๙๕๓/๒๕๖๓ ของศาลแขวงดอนเมือง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ ข้อเท็จจริงตามหนังสือส่งคำตัดสินของจำเลยและเอกสารประกอบสรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๙ (แขวงดอนเมือง) เป็นโจทก์
ยื่นฟ้องนายณัทเทพ หรือแซมป์ รัศมีดวงแข เป็นจำเลย ต่อศาลแขวงดอนเมือง ฐานเสพยาเสพติดให้โทษ
ประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ และศาลแขวงดอนเมืองมีคำพิพากษาในวันเดียวกันว่าจำเลยมีความผิด
ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๙๑ จำคุก ๙ เดือน
จำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบา ก่อนที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาในคดีนี้จำเลยเคยต้องคำพิพากษา

ถึงที่สุดของศาลจังหวัดมีนบุรี ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๕๒๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ จำคุก ๒ ปี ๖ เดือน ปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท และเคยต้องคำพิพากษาของศาลจังหวัดนนทบุรี ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ ๔๗๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ จำคุก ๔ ปี ๕ เดือน ปรับ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ระหว่างรับโทษอยู่ในเรือนจำจังหวัดนนทบุรี พนักงานสอบสวนอายัดตัวจำเลยไว้ จำเลยมีหนังสือสอบถามความคืบหน้าและเร่งรัดให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีโดยตลอด รวมถึง มีหนังสือร้องทุกข์ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน หลังจากพ้นโทษเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ พนักงานสอบสวนได้รับตัวจำเลยไปส่งพนักงานอัยการเพื่อขออนุญาตฟ้อง จำเลยเห็นว่าหากพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนและพนักงานอัยการสั่งฟ้องขณะที่จำเลยรับโทษจำคุกในเรือนจำจังหวัดนนทบุรีในคดีก่อนไม่ต้องรอให้จำเลยพ้นโทษก็สามารถทำได้ เพราะจำเลยให้การรับสารภาพมาโดยตลอด การที่พนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๗ และพนักงานอัยการขออนุญาตฟ้องคดีตามมาตรา ๙ ทำให้การสอบสวนและการขออนุญาตฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำเลยไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์จำเลยยื่นคำโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๙ เป็นบทบัญญัติสำหรับดำเนินคดีอาญาที่มีอัตราโทษต่ำและไม่มีความยุ่งยากซับซ้อน หากผู้ต้องหารับสารภาพตั้งแต่ชั้นจับกุมหรือชั้นสอบสวนผู้ต้องหาต้องได้รับการดำเนินคดีอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม ถ้าพนักงานอัยการไม่ฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๗ ผู้ต้องหาต้องได้รับการปล่อยตัวและไม่ถูกดำเนินคดี การกำหนดให้มีการขออนุญาตฟ้องเป็นการให้อำนาจพนักงานอัยการอย่างกว้างขวาง ไม่เป็นธรรมต่อผู้ต้องหาและประชาชน ทำให้รัฐเสียบประมาณในการดูแลบุคคลที่ถูกดำเนินคดีหรือต้องรับโทษในเรือนจำ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อรัฐหรือสังคม มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ขัดต่อหลักนิติธรรม เพิ่มภาระในกระบวนการทางกฎหมาย และกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจนล่วงเลยระยะเวลาสั่งฟ้องคดีตามมาตรา ๗ แต่สามารถใช้บทบัญญัติตามมาตรา ๙ เพื่อขออนุญาตฟ้องคดีเป็นการเบิดซ่องว่าให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องดูแลให้หน่วยงานของรัฐ

และเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด หากมีการปล่อยปละละเลย ประชาชนอาจฟ้องร้อง หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ บัญญัติขึ้นเพื่อกำหนดเป็นนโยบายสำคัญของการคุ้มครองสิทธิ และความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม กำหนดเป้าหมายของกระบวนการยุติธรรมและวางแผนหลักเกณฑ์ ในการออกแบบกระบวนการยุติธรรมให้ประชาชนเข้าถึงได้ โดยรัฐต้องให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย ที่จำเป็นและเหมาะสม การที่ประชาชนกระทำการใดๆ ที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง หากจับกุมผู้กระทำการใด และมีการรับสารภาพแล้ว การดำเนินคดีต้องได้รับความสะอาดรวดเร็ว เมื่อบทบัญญัติมาตรา ๗ กำหนดระยะเวลาสั่งฟ้องคดีไว้ชัดแจ้งแล้ว บทบัญญัติมาตรา ๙ จึงเป็นการจัดระบบการบริหาร กระบวนการยุติธรรมที่ไม่ครอบคลุมทุกด้านทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและเป็นการเลือกปฏิบัติ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ดังนั้น บทบัญญัติมาตรา ๙ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ขอให้ศาลอุทธรณ์ส่งคำตัดสินให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาอนุจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๖๘ ซึ่งศาลอุทธรณ์จะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีคำวินิจฉัย ของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ จึงส่งคำตัดสินต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

ประเด็นพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับหนังสือส่งคำตัดสินของจำเลย ไว้พิจารณาอนุจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ส่งคำตัดสินของจำเลยเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญอนุจฉัยว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๖๘ บทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ศาลอุทธรณ์จะใช้บังคับแก่คดี เมื่อจำเลยตัดสินพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีคำวินิจฉัย ของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

- ๔ -

จึงมีคำสั่งรับไว้พิจารณาวินิจฉัย ในส่วนที่โต้แย้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๕ เป็นบททั่วไปที่วางหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญไว้ โดยมิได้มีข้อความที่เป็นการคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพไว้เป็นการเฉพาะ ศาลรัฐธรรมนูญไม่จำต้องวินิจฉัยในส่วนนี้

ส่วนข้อโต้แย้งที่ว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๖๘ หรือไม่ นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ ที่มีความมุ่งหมายให้เกิดการปฏิรูปกฎหมายให้มีผลบังคับใช้อย่างจริงจังและเข้มงวด จึงกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดูแลให้หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เมื่อกำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐแล้วหากมีการปล่อยปละละเลย ประชาชนอาจฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๖ แนวโน้มโดยयังแห่งรัฐ บัญญัติขึ้นเพื่อกำหนดเป็นนโยบายสำคัญของรัฐในการคุ้มครองสิทธิและความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม กำหนดเป้าหมายของกระบวนการยุติธรรมและหลักเกณฑ์ในการออกแบบกระบวนการยุติธรรมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ มิใช่บทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลโดยตรง จึงไม่จำต้องวินิจฉัยในส่วนนี้

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำโต้แย้งของจำเลยและเอกสารประกอบแล้ว เห็นว่า คดีเป็นปัญหาข้อกฎหมายและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาข้อหาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง กำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย โดยมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผล

- ๕ -

ความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย” และวรคสอง บัญญัติว่า “กฎหมายตามวรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีได้กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการเฉพาะ”

สำหรับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มีเจตนาرمณ์เพื่อให้การดำเนินคดีอาญา กับผู้ต้องหาที่กระทำผิดเล็กน้อยได้มีโอกาสเข้าสู่การพิจารณา ด้วยความรวดเร็ว เป็นการเยียวยาความเสียหายแก่ผู้เสียหายอย่างทันท่วงที เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง พยานหลักฐานไม่ให้เลือนหาย คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และเพื่อให้การพิจารณา พิพากษาคดีเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว โดยศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งซึ่งราคารัฐพย์สิน ที่พิพาทหรือจำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาท ซึ่งการดำเนินคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงนั้น มาตรา ๙ วรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ห้ามมิให้พนักงานอัยการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๗ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอัยการสูงสุด หรือพนักงานอัยการผู้มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการหรือ อธิบดีอัยการภาค ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย ทั้งนี้ ให้พนักงานอัยการผู้ได้รับมอบหมายรายงานผล การดำเนินการดังกล่าวให้อัยการสูงสุดทราบด้วย” และวรคสอง บัญญัติว่า “การขออนุญาตและการอนุญาต ตามวรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของอัยการสูงสุด”

การยื่นฟ้องคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๗ ที่กำหนดให้พนักงานสอบสวน ผู้รับผิดชอบส่งตัวผู้ต้องหารือด้วยสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการ ยื่นฟ้องต่อศาลแขวงให้ทันภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับ หรือนับแต่ เวลาที่ผู้ต้องหาได้รับแจ้งข้อหาแล้วแต่กรณี ในกรณีที่เกิดความจำเป็นทำให้ไม่สามารถฟ้องคดีได้ทัน ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการต้องยื่นคำร้องขอผัดฟ้อง และพนักงานอัยการต้องฟ้องคดีภายในเวลาที่ศาลอนุญาตให้ผัดฟ้อง เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ห้ามมิให้พนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาล เว้นแต่จะได้ดำเนินการตามมาตรา ๙ วรคหนึ่ง ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้อายุความฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ ดังนั้น พนักงานอัยการ ไม่อาจขออนุญาตฟ้องคดีและอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการผู้มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการ

- ๖ -

หรืออธิบดีอัยการภาค ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย ก็ไม่อาจอนุญาตให้ฟ้องคดีเกินระยะเวลาอยุคความฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ ได้

ข้อโต้แย้งที่ว่าคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงหากไม่สามารถฟ้องคดีภายในระยะเวลาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๗ ผู้ต้องหาต้องได้รับสิทธิในการปล่อยตัวและไม่ถูกดำเนินคดี ได้รับการพิจารณาอย่างรวดเร็วเป็นธรรมและการให้อำนัจพนักงานอัยการขออนุญาตฟ้องคดีไม่เป็นธรรมต่อผู้ต้องหาและประชาชนนั้น เห็นว่าบทบัญญัติมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาในคดีอาญาไม่ให้ถูกฟ้องเมื่อกำหนดระยะเวลาในการฟ้องคดี เนื่องจากคดีอาญาเป็นคดีที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหา ส่วนการกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๗ เป็นระยะเวลาเร่งรัดเพื่อให้คดีอาญาที่มีความผิดเล็กน้อยได้รับการพิจารณาด้วยความรวดเร็ว ระยะเวลาดังกล่าวเป็นอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหานั้นสอบสวนและชี้พิจารณาสั่งฟ้องของพนักงานอัยการ เมื่อมีการจับตัวผู้ต้องหาแล้วหากไม่สามารถยื่นฟ้องต่อศาลแขวงได้ทันภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่วเวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับหรือนับแต่วเวลาที่ผู้ต้องหาได้รับแจ้งข้อหา พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการสามารถขอผัดฟ้องได้สูงสุดไม่เกินห้าคราว คราวละไม่เกินหกวัน เมื่อครบเวลาผัดฟ้องและฝากขังตามมาตรา ๗ แล้วพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นไม่มีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาอีก แต่สิทธิในการดำเนินคดีกับผู้ต้องหายังคงมีอยู่ภายใต้อาชญาความฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ แม้คดีอาญาดังกล่าวจะต้องพิจารณาด้วยความรวดเร็ว แต่การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมรวมถึงการสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการก็ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ รอบคอบ รัดกุม มีความถูกต้อง ภายใต้การตรวจสอบถ่วงดุลซึ่งกันและกัน ปราศจากการผูกขาดการใช้อำนาจขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง และเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและวิธีปฏิบัติ การสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการจึงไม่สามารถที่จะกระทำโดยรวดเร็วได้ในทุกคดี ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและความยุ่งยากซับซ้อนในแต่ละกรณีไป ในกรณีเกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลให้ทันภายในกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๗ พนักงานอัยการต้องขออนุญาตฟ้องต่ออัยการสูงสุด หรือพนักงานอัยการผู้มีอำนาจไม่ต่ำกว่าอธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาค ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายตามมาตรา ๙ โดยมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

- ๗ -

ตามข้อบังคับของอัยการสูงสุดว่าด้วยการขออนุญาตฟ้องและการอนุญาตฟ้องคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๘ กำหนดให้คดีที่ต้องขออนุญาตฟ้อง ให้พนักงานสอบสวน ทำเป็นรูปสำนวนการสอบสวน ระบุสาเหตุที่ไม่ได้ขอผัดฟ้องหรือเหตุที่ขาดผัดฟ้องไว้ในสำนวนการสอบสวน และต้องส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมสำนวน และข้อ ๑๓ กำหนดให้ในการอนุญาตฟ้อง ให้พิจารณาข้อเท็จจริง ข้อหา พยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนและเงื่อนไขระงับคดี ตามกฎหมาย และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการประกอบ รวมทั้งให้คำนึงถึงการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ หลักการอำนวยความสะดวกยุติธรรม และการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน การขออนุญาตฟ้องและการอนุญาตฟ้องมีกฎหมายกำหนดให้พนักงานอัยการดำเนินการอย่างรอบคอบ รวมทั้งพิจารณาพยานหลักฐานที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายประกอบการพิจารณาเพื่อสั่งคดี ซึ่งหากสั่งฟ้องโดยพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ความผิดจะส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาในคดีอาญา การที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๙ กำหนดให้พนักงานอัยการผู้ได้รับมอบหมายรายงานผลการอนุญาตฟ้องคดีให้อัยการสูงสุดทราบถือเป็นการตรวจสอบกลั่นกรองการใช้ดุลพินิจและถ่วงดุลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการซึ่งเป็นระบบตรวจสอบภายในองค์กรอัยการในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาที่ต้องได้รับการพิจารณาในการสั่งคดีอย่างรอบคอบเพื่อรักษาความยุติธรรม และไม่ให้ผู้กระทำความผิดหลุดพ้น เพราะเหตุสั่งฟ้องเกินกำหนดเวลา บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเป็นกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองผู้เสียหายและผู้ต้องหาไปพร้อมกัน หากมีปัญหาเรื่องการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติหรือเจตนากรณ์ของกฎหมายหรือทำให้สิทธิหรือเสรีภาพของผู้ได้เสียหาย ผู้นั้นอาจใช้สิทธิเรียกร้องโดยยื่นฟ้องต่อศาลที่มีอำนาจเป็นผู้พิจารณาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๙ ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีได้กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการเจาะจง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณา
ความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๕๙๙ มาตรา ๙ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

- ๙ -

(คำวินิจฉัยที่ ๑๙/๒๕๖๔)

(นายทวีเกียรติ มีนังกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฎ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ